

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/143/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010583
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118010583.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému A. O., nar. XX.XX.XXXX v L., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm.a) Tr.ák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 2. júla 2019 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.10.2018, sp. zn. 8T/35/2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 10. októbra 2018, sp. zn. 8T/35/2018 podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušil skorší výrok o vine trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín č. k. 2T/27/2018-48 zo dňa 21.03.2018, právoplatný čo do výroku o vine a treste dňa 21.06.2018 a celý výrok o treste odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jeden rok uložený obžalovanému vyššie uvedeným trestným rozkazom, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a obžalovaného A. O. uznal vinným v bodoch 1. a 2. rozsudku z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona a v bode 1. z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. v období od 26.10.2016 do 21.06.2017 postupne v deviatich prípadoch odcudzil zo skladu expedície a zo skladu príjmu v halách č. 1, 2, 3 spoločnosti Hanon Systems Slovakia, s. r. o., Ilava, hliníkové trubky široké 2-3 cm o dĺžke od 0,5 m - 1 m tak, že tieto z objektu uvedenej firmy vyviezol na jemu pridelenom služobnom osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot Boxer, EČV: IL 735BR v hodnote 6.000,-€ a to bez súhlasu na jazdu od majiteľa vozidla firmy Hanon Systems Slovakia, s. r. o., Ilava, tieto následne odpredal, čím spoločnosti Hanon Systems Slovakia, s. r. o., Ilava odcudzením celkovo 3435 kg hliníkových trubiek spôsobil škodu vo výške 13.740,-€,

2. v období od 26.11.2016 do 23.08.2017 postupne v 23 prípadoch odcudzil zo skladu expedície a zo skladu príjmu v halách č. 1, 2, 3 spoločnosti Hanon Systems Slovakia s.r.o. Ilava hliníkové trubky o rôznych rozmeroch a dĺžkach tak, že tieto z objektu uvedenej firmy vyviezol na jemu pridelenom služobnom osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot Boxer, EČV: IL 735BR, tieto následne odpredal, čím spoločnosti Hanon Systems Slovakia s.r.o. Ilava odcudzením celkovo 29 479 kg hliníkových trubiek spôsobil škodu vo výške 117.916,- Eur,

teda spoločnosti Hanon Systems Slovakia s.r.o. Ilava spôsobil celkovú škodu vo výške 131 656,- €,

Za tieto trestné činy bol obžalovaný A. O. odsúdený podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona v spojení s § 41 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihliadnutím k § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a k § 37 písmeno h) Trestného

zákona na spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého obžalovanému okresný súd podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného podmienčne odložil a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu 5 (päť) rokov. Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému tiež uložil v tejto skúšobnej dobe probačný dohľad nad jeho správaním. Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno c), písmeno j) Trestného zákona uložil tiež obžalovanému povinnosti spočívajúce v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu vo výške 131 656,- € a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Napokon podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Hanon Systems Slovakia s.r.o., Ilava, Ľudovíta Štúra 1033/78, IČO 36 805 602, škodu vo výške 131 656,- Eur do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení (č.l. 98), teda v zákonnej 15 dňovej lehote, včas podaným odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného len pre nesprávnosť tohto výroku.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 12.12.2018 podanom v neprospech obžalovaného namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu z dôvodu, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov a uložením probačného dohľadu v určenej skúšobnej dobe, považoval za neprimerane mierny. Namietal správnosť okresným súdom identifikovanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. s poukazom na to, že podľa jeho názoru v priebehu trestného konania nedošlo zo strany obžalovaného k napomáhaniu pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní, keďže skutkový stav bol podľa prokurátora spoľahlivo preukázaný aj bez akejkoľvek participácie zo strany obžalovaného. Obžalovaný síce vyhlásil vinu, avšak táto skutočnosť bola podľa názoru prokurátora zohľadnená poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Samotné priznanie obžalovaného preto podľa názoru prokurátora nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože na naplnenie tejto poľahčujúcej okolnosti sa vyžaduje vyššia forma pomoci orgánom činným v trestnom konaní pri objasnení žalovanej trestnej činnosti ako je samotné priznanie a úprimné oľutovanie. Takouto pomocou by mohlo byť oznámenie urobené páchatelom pred odhalením činu, alebo „udanie“ iných spolupáchateľov, resp. účastníkov trestnej činnosti. Vzhľadom na to, že okresný súd správne identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., je zrejmé, že u obžalovaného by bol pri správnom postupe zistený vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a preto podľa prokurátora mal okresný súd aplikovať ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. a nie aj ods. 3 Tr. zák. a pri ukladaní trestu vychádzať z trestnej sadzby odňatia slobody v rámci výmery 3 až 10 rokov. V danom prípade sa obžalovaný dopustil zločinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm.b) Tr.zák., pričom vychádzajúc z výšky spôsobenej škody 131.656 €, ktorú obžalovaný svojím konaním spôsobil a s prihliadnutím na už spomenutý vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je zrejmé, že uloženie trestu odňatia slobody v jeho podmienenej forme nie je u obžalovaného v úmere k spáchanému činu, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu a tieto funkcie trestu by mohol splniť len nepodmienečný trest odňatia slobody. Na základe uvedených dôvodov prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení odvolania a nadriadený prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhli, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol a obžalovanému uložil zákonný a spravodlivý nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 20. decembra 2018, vykonal dňa 2. júla 2019 verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 293 ods.7 Tr.por. a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému A. O., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Spoločný a úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému A. O. podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona v spojení s § 41 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihliadnutím k § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a k § 37 písmeno h) Trestného zákona vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého obžalovanému okresný súd podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného podmienične odložil, podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu 5 (päť) rokov a podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému tiež uložil v tejto skúšobnej dobe probačný dohľad nad jeho správaním spolu aj s uloženými primeranými povinnosťami, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k podmieničnému trestu odňatia slobody uloženému obžalovanému A. O. považuje za potrebné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane života, zdravia i majetku a na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukládania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného A. O.. Obžalovaný sa už v prípravnom konaní v celom rozsahu priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti. Napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti a navyše svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného boli teda správne zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutoval a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom).

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr.por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto

boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Obžalovaný A. O. tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť, najmä keď z hľadiska osoby u obžalovaného ide o páchatela, ktorý nie je závažnejšie kriminálne narušený.

Postup súdu prvého stupňa v uvedenom smere nebol pritom ani v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44.

V citovanom stanovisku sú uvedené štyri právne vety, podľa ktorých:

1/ súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona,

2/ poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatela aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatela (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova),

3/ analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatela odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu,

4/ ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Z citovaných právnych viet a ich odôvodnenia v predmetnom stanovisku vyplýva, že prvá z právnych viet sa vyjadruje negatívne k možnosti považovať samotné priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona s tým, že priznanie sa je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatela (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n/ naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (napr. rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu).

Druhá z právnych viet sa venuje poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného poriadku (páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Tretia právna veta sa na účely vety štvrtej zaoberá možnosťou použitia analógie v trestnom práve hmotnom, teda pri aplikácii Trestného zákona, pričom objasňuje, v ktorom smere je analógia neprípustná

a v ktorom ju je naopak možné a potrebné použiť - teda ak zákon výslovne nepokrýva určitú situáciu a jej riešenie ponúka iný, podobný zákonný inštitút.

Napokon štvrtá právna veta rieši otázku zvýhodnenia páchatel'a (procesne ako obžalovaného), ktorý uznal vinu a súd jeho vyhlásenie prijal, možnosťou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom).

Citované stanovisko teda nielenže nevyklučuje, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu týkajúce sa priznania obžalovaného, možnosť aplikácie „iba“ ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (po prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný, súdom), ale navyše umožňuje aplikáciu pre obvineného podstatne priaznivejšieho postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Tr. zák. per analogiam možnosťou mimoriadneho zníženia trestu (rovnako ako páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste).

Odvolacie námietky prokurátora v uvedenom smere považoval preto odvolací súd za nedôvodné a neakceptoval ich.

Okresný súd pri určení druhu trestu a spôsobe jeho výkonu vzal správne do úvahy nielen konkrétne okolnosti prípadu, zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutoval a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) oproti jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (spáchal viac trestných činov) a spôsob konania obžalovaného, ale aj konkrétny postoj obžalovaného a čo najmenší vplyv trestu na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Vzhľadom na všetky okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku vyvodil preto vecne správny záver, že prokurátorom navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody by bol neprimerane prísny, minul by sa prevýchovným účinkom, prevažovala by len represívna stránka trestu a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj prísny výchovný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov so zároveň uloženým probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v tejto skúšobnej dobe a uloženými primeranými povinnosťami. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, ani na zmenu spôsobu jeho výkonu v neprospech obžalovaného, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.